

9 жовтня – 470 років від дня народження Мігеля де Сервантеса Сааведра (1547 - 1616), іспанського новеліста, драматурга і поета, класика світової літератури.

Народився Мігель Сервантес 29 вересня 1547 р. в містечку Алькала-де-Енарес у родині збіднілого дворянина (гідальго), лікаря за професією. Письменник був четвертою дитиною в сім'ї, в якій, крім нього було ще три хлопчики та три дівчинки. Батько його належав до старовинного, але на час народження Мігеля занепаłego дворянського роду, мати також була зі збіднілої дворянської сім'ї. Злидні змушували сім'ю Родріго Сервантеса в пошуках заробітків, переїжджаючи з місця на місце, об'їхати чимало іспанських міст і сіл.

Освіту Сервантес здобував спочатку в Вальядоліді в єзуїтській колегії, потім в Севільській єзуїтській школі та в Мадриді.)

Наприкінці 60-х років XVI ст.

сім'я Сервантеса у край збідніла, і Мігелю та його брату Родріго довелося самим заробляти собі на хліб. Мігель вступив на службу до надзвичайного посла Папи Пія П'ятого, кардинала Аквавіві. Разом із ним Сервантес 1569 р. залишив Мадрид і відбув до Риму. Там він мав змогу вивчати італійську мову, знайомитися з культурою італійського Відродження.

1571 р. Сервантес вступив до іспанської гвардії, яка на той час знаходилась в Італії. Під час служби в гвардії він бере участь в знаменитій морській битві з турецьким флотом під Лепанто (1571 р.), в якій був поранений в груди та ліву руку (в результаті поранення рука залишилася нерухомою). Після лікування Сервантес повертається на службу і бере участь в морській битві при Наварині (1572), потім у складі експедиційного корпусу відбуває до Північної Африки для укріплення фортець. 1573 року полк Сервантеса було повернено до Італії для відбуття гарнізонної служби спочатку на Сардинії, а потім у Неаполі. 20 вересня 1575 року Мігель Сервантес разом із братом на галері "Сонце" відбув із Неаполя до Іспанії.)

У відкритому морі галеру "Сонце" захопили пірати. Сервантес мав при собі листа на ім'я короля Філіпа II, в якому відзначалися хоробрість і мужність Мігеля Сервантеса. Цей лист породив перебільшене уявлення про їхнє багатство та знатність походження. І як наслідок цього – непомірно високий

розмір викупу в п'ятсот золотих ескудо та суворі умови утримання (з залізним кільцем на шиї та в ланцюгах) з метою зробити полоненого більш поступливим. П'ять років довелось чекати Мігелю, доки його сім'я ціною повного розорення змогла зібрати необхідну суму для викупу. 19 вересня 1580 року Сервантеса було звільнено.)

Батьківщина зустріла Сервантеса непривітно. З перших кроків він переконався, що на батьківщині він, заслужений ветеран, нікому не потрібний, окрім своїх рідних. Сім'я його на той час вкрай зубожіла. Почалися пошуки місця служби. Спочатку Сервантес – комісар по заготівлях для "Непереможної Армади", потім збирач податків. У цей час побачили світ перші літературні твори Сервантеса – роман "Галатея", драми "Нумансія", "Алжирська вдача", "Морська битва".

Головний твір свого життя Сервантес почав писати 1603 р. у в'язниці, куди потрапив за несправедливим звинуваченням у казнокрадстві. І хоча помилка була очевидною, Сервантес не поспішав подати прохання про перегляд справи. Вперше у нього з'явилася нагода спокійно попрацювати над романом. Задуманий він був як пародія на лицарські романи низької художньої якості, якими на той час зачитувалася Іспанія. Роман "Дон Кіхот" викликав нечуваний інтерес у читачів. Через десять років після виходу в світ першої частини роману Сервантес написав другий том "Дон Кіхота", який з'явився у продажу 1615 року.

Після виходу у світ "Дон Кіхота" ім'я Сервантеса стало відомим усій Іспанії. Та слава не дала письменнику матеріального достатку. Мало що змінилося й у ставленні до нього офіційної Іспанії та її літературних кіл: для них він, як і раніше, був персоною нон-грата. В останні роки життя Сервантес багато працював над літературними творами. У цей час були написані "Повчальні новели", другий за своїм літературним значенням твір Сервантеса, який заслужив на похвалу навіть літературних недругів письменника, не кажучи вже про його шанувальників. Твір було перекладено англійською, французькою, італійською, голландською мовами. До цього творчого періоду належать і збірка "Вісім комедій і вісім інтермедій", поема "Подорож до Парнасу", яка була важливою не тільки в автобіографічному плані, але й розкрила великий поетичний дар автора, а також "Мандри Персилеса й Сіхізмунда". Помер Сервантес 23 квітня 1616 року.

Джерело: <http://www.ukrlib.com.ua>